NORAKSTS

**ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA**

Lieta Nr.A420735710
AA43-0658-13/16

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 19.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz zemnieku saimniecības „*/Nosaukums/*" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 30.jūlija lēmuma Nr.22.4/39263 atcelšanu daļā, sakarā ar zemnieku saimniecības „*/Nosaukums/*" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 17.novembra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID vai atbildētājs) no 2010.gada 22.februāra līdz 19.maijam veica ZS „*/Nosaukums/*" (turpmāk – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par darījumiem, kuri iekļauti PVN deklarācijās par periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 31.decembrim.

Audita rezultātā VID Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļas galvenā nodokļu inspektore 2010.gada 19.maijā pieņēma lēmumu Nr.23.4/574 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināts PVN 41,76, soda nauda Ls 20,88 un nokavējuma nauda Ls 1,98, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 415,79 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 207,92.

Ar VID ģenerāldirektora 2010.gada 30.jūlija lēmumu Nr.22.4/39263 (turpmāk – Lēmums) nolemts: 1) atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto PVN Ls 41,76, soda naudu Ls 20,88 un nokavējuma naudu Ls 1,98, no budžeta atmaksājamā PVN samazinājumu par Ls

378,89 un saistībā ar to aprēķināto soda naudu Ls 189,45; 2) atcelt Sākotnējo lēmumu daļā par no budžeta atmaksājamā PVN samazinājumu par Ls 36,90 un saistībā ar to aprēķināto soda naudu Ls 18,47.

[2] Lēmumā norādīts, ka pieteicēja periodā no 2008.gada janvāra līdz 2009.gada decembrim PVN deklarācijās kā priekšnodokli atskaitījusi PVN Ls 457,55 apmērā par degvielu, telefona sakariem un interneta pakalpojumiem.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja 2008. un 2009.gadā gadā veikusi saimniecības teritorijas labiekārtošanas darbus (zāles pļaušana, krūmāju un meža tīrīšana) un 2009.gada 3. un 4.ceturksnī pārdevusi tās krājumos esošās automobiļu rezerves daļas Ls 147,61 apmērā.

Izvērtējot ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieka *V.F.* auditam sniegtos paskaidrojumus par zemnieku saimniecības veiktajiem darījumiem, kā arī pārbaudē konstatēto, secināts, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka iepirktās preces un pakalpojumi ir izmantoti ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Turklāt pieteicēja nav iesniegusi paskaidrojumus un pierādījumus nodomam, ka arī nākotnē ZS „*/Nosaukums/*" veiks ar PVN apliekamus darījumus. Līdz ar to pieteicēja 2008. un 2009.gadā, veicot priekšnodokļa atskaitījumus, nav ievērojusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus.

Attiecībā uz 2009.gada 3. un 4.ceturksnī pieteicējas pārdotajām automobiļu rezerves daļām Ls 147,61 apmērā Lēmumā norādīts, ka ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieks *V.F.* pārbaudes laika paskaidrojis, ka automobiļu rezerves daļu realizācija un to piegāde pircējiem tika nodrošināta, izmantojot personīgo automobili *Audi A6* un degvielas patēriņš personiskajām vajadzībām un saimnieciskajiem darījumiem netika atsevišķi uzskaitīts, līdz ar to secināms, ka pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka grāmatvedības uzskaitē iegrāmatotie darījumi par degvielas iegādi izmantoti ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai un ir pamatoti ierobežotas saimniecības priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par SIA „*/Nosaukums 2/*", valsts AS „*/Nosaukums 3/*" un SIA „*/Nosaukums 4/*" EKA čekos norādīto PVN.

Ņemot vērā, ka ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieks *V.F.* pārbaudes laikā paskaidrojis, ka, realizējot automobiļu rezerves daļas, netika izmantoti telefona sakari, bet automobiļu rezerves daļu pircēji tika sameklēti, izmantojot interneta pakalpojumus, ir pamatoti ierobežotas pieteicējas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par SIA „*/Nosaukums 5/*" un SIA „*/Nosaukums 6/*" rēķinos norādīto PVN, bet nepamatoti 2008.gadā ierobežotas pieteicējas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības Ls 36,9 (1.ceturksnī - Ls 13,38, 2.ceturksnī - Ls 10,08, 3.ceturksnī - Ls 3,36, 4.ceturksnī - Ls 10,08) apmērā par SIA „*/Nosaukums 7/*" interneta pakalpojumiem, jo nav pamata apstrīdēt saimniecības īpašnieka *V.F.* audita laikā sniegtajā paskaidrojumā norādīto, ka automobiļu rezerves daļas ir pārdotas, izmantojot interneta pakalpojumus (ievietojot sludinājumus interneta vietnē „ss.lv"). Turklāt minētie pakalpojumi nodokļu maksātājam nepieciešami, lai iegūtu informāciju par saimniecisko darbību reglamentējošiem normatīvajiem

aktiem, konkrēto preču tirgus konjunktūru, kā arī citu uzņēmējsabiedrībai nepieciešamo informāciju.

Līdz ar to no budžeta atmaksājamā PVN samazinājums 2008.gadā nosakāms Ls 207,14 apmērā, nevis Ls 244,04 apmērā, kā tas noradīts Sākotnējā lēmumā.

[3] 2010.gada 31.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums.

Pieteikumā norādīts, ka darījumi, par kuriem atskaitīts priekšnodoklis, ir tieši saistīti ar pieteicējas saimniecisko darbību, proti, saimniecība regulāri meklē jaunus darījumu partnerus savu krājumā esošo preču realizēšanai, tādējādi ir nepieciešams izmantot internetu, autotransportu un patērēt degvielu. Priekšnodokļa atskaitījumi par patēriņu veikti savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[4] VID paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, norādot, ka VID nepiekrīt pieteicējas norādītajam, ka pārbaudītie darījumi, proti, telefona pakalpojumi un degvielas iegāde, ir tieši saistīti ar pieteicējas saimniecisko darbību, jo, kā VID paskaidrojis pieteicējas pārstāvis, degvielas patēriņa uzskaite netika veikta un telefona sakari auto rezerves daļu pārdošanas procesā netika izmantoti.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 17.novembra spriedumu pieteicējas pieteikums tika noraidīts.

Spriedums motivēts šādi.

[5.1] Atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktam preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas gadījumā personai ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu vienīgi tad, ja ir ievēroti šādi priekšnoteikumi: 1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona; 2) tā samaksājusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu vai saņēmusi preci un atbilstošu nodokļa rēķinu; 3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID; 4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk - Senāts) 2006.gada 17.janvāra sprieduma lietā SKA-14 12.punktu*). Lai šīs tiesības izmantotu, obligāti jāpastāv visiem iepriekš minētajiem priekšnoteikumiem. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, personai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 6.punktā definēts, ka saimnieciskā darbība ir jebkura sistemātiska darbība par atlīdzību, kas nav darba devēja izmaksāta darba samaksa vai cita atlīdzība darba ņēmējam, no kuras aprēķināmas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākuma nodoklis. Minētā likuma 1.panta 9.punktā noteikts, ka priekšnodoklis

ir PVN summa, kas norādīta ar PVN apliekamajai personai izrakstītajā PVN rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Savukārt likuma 10.panta pirmās daļas 1.punkts cita starp paredz, ka tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām ar PVN apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai ir VID reģistrētai ar PVN apliekamai personai.

[5.2] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējas grāmatvedības uzskaitē iegrāmatotie darījumi par degvielas iegādi un telefona sakaru pakalpojumiem, par kuriem 2008.gada janvāra – 2009.gada decembra deklarācijās tā atskaitīja priekšnodokli, atbilst iepriekš minētajam priekšnodokļa atskaitīšanas kritērijam, proti, vai darījumi par degvielas iegādi un telefona sakaru pakalpojumiem izmantoti ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[5.3] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicēja laika periodā no 2008.gada janvāra līdz 2009.gada decembrim priekšnodoklī atskaitīja par degvielu, telefona un interneta pakalpojumiem elektroniskā kases aparāta čekos norādīto PVN. VID atzinis pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par saņemtajiem interneta pakalpojumiem.

Sākuma sarunas laikā ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieks *V.F.* norādīja, ka saimniecība nodarbojas ar zemes apsaimniekošanu un krājumos esošu detaļu pārdošanu. Savukārt 2010.gada 24.februārī VID sniegtajā paskaidrojumā *V.F.* norādīja, ka, veicot saimniecības apsaimniekošanu, tiek izmantota tehnika zāles pļaušanai un automašīna krūmu un zāles pārvadāšanai pa teritoriju, kurai nepieciešama degviela, tomēr degviela atsevišķi netiek uzskaitīta. Savukārt realizētās detaļas tiek piegādātas pircējam ar personīgo automašīnu. Vienlaikus *V.F.* min, ka telefona pakalpojumi detaļu pārdošanas procesā netiek izmantoti. Precizējot iepriekš sniegtos paskaidrojumus, 2010.gada 25.marta paskaidrojumā *V.F.* paskaidroja, ka autotransportu izmanto gan personīgām vajadzībām, gan veicot saimnieciskās darbības darījumus, bet nobraukto kilometru skaits atsevišķi nav fiksēts.

[5.4] Izvērtējot Lēmumā norādīto un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka VID pamatoti ierobežoja pieteicējas tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem par preču un pakalpojumu saņemšanu 2008.gada janvārī – 2009.gada decembrī.

Lai rastos priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, precei ir jānodrošina saimnieciskā darbība. Pieteicēja norāda, ka darījumi, par kuriem atskaitīts priekšnodoklis, ir tieši saistīti ar saimniecisko darbību, proti, saimniecība regulāri meklē jaunus darījumu partnerus savu krājumā esošo preču realizēšanai, tādējādi ir nepieciešams izmantot internetu, autotransportu un patērēt degvielu. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis norādīja, ka zemnieku saimniecība peļņu negūst no 2006.gada, saimniecība katru gadu saņem Lauku atbalsta dienesta subsīdijas, ir izpildīti Lauku atbalsta dienesta nosacījumi (nopļauti lauki, novākta zāle). Automobiļu rezerves daļu pircēji tiek meklēti, ievietojot sludinājumus internetā, to piegāde pircējiem tika nodrošināta, izmantojot personīgo automobili Audi 6.

Pieteicējas pārstāvis apstiprināja, ka degvielas patēriņš personiskajām vajadzībām un saimnieciskajiem darījumiem atsevišķi netika uzskaitīts, savukārt sakaru pakalpojumi tika izmantoti, zvanot uz Lauku atbalsta dienestu, VID, kā arī autoservisiem, piedāvājot rezerves daļas.

Tiesa piekrīt, ka automašīnas izmantošana, degvielas iegāde un administratīvie izdevumi - sakaru pakalpojumi - var tikt attiecināti uz saimniecisko darbību, proti, uz tādu darbību, kas vērsta uz ienākumu gūšanu. Tostarp priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības var rasties arī situācijā, kad prece vai pakalpojums iegādāts ar mērķi to izmantot nevis uzreiz, bet vēlāk. Tomēr šādā gadījumā nodokļu maksātāja pienākums ir iesniegt tam pietiekami ticamus pierādījumus, turklāt, jo ilgāks ir laiks no preces iegādes brīža līdz tās paredzētajam izmantošanas brīdim, jo pārliecinošākiem jābūt pierādījumiem. Tādiem, lai nodokļu administrācija un tiesa varētu konstatēt tiešu saikni starp iegādāto preci vai saņemto pakalpojumu un ar PVN apliekamu darījumu.

Arī Eiropas Kopienu tiesas praksē ir atzīts, ka, lai būtu iespēja veikt priekšnodokļa atskaitījumus, ir jāpastāv tiešai un tūlītējai saiknei starp priekšnodokli un apliekamajiem darījumiem. Nepieciešams arī, lai PVN tiktu samaksāts par precēm un pakalpojumiem, kas patiešām vajadzīgi saimnieciskās darbības un apliekamu darījumu nodrošināšanai (*sk. Eiropas nodokļi Latvijā, Latvijas Ekonomists, Ernst&Young, Rīga, 2004, 49.lpp.*).

[5.5] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants nosaka nodokļu maksātāja pienākumu iesniegt pierādījumus par nodokļu administrācijas veiktā nodokļu aprēķina nepareizību un sava aprēķina pareizību.

Tiesa secina, ka pieteicēja izskatāmajā gadījumā nav pierādījusi savu aprēķinu pamatotību. Proti, konkrētajā gadījumā pieteicēja ar pierādījumiem nav apstiprinājusi savu argumentu, ka darījumi par degvielas iegādi un telefona sakaru pakalpojumiem no 2008.gada janvāra līdz 2009.gada decembrim tika izmantoti saimnieciskās darbības nodrošināšanai un jaunas ar PVN apliekamas preces vai pakalpojuma radīšanai.

No pieteicējas pārstāvja VID pārbaudes laikā sniegtajiem paskaidrojumiem un tiesas sēdē norādītā izriet, ka 2008. un 2009.gadā priekšnodoklī iekļautie darījumi izmantoti zemnieku saimniecības teritorijas uzturēšanai un labiekārtošanai (zāles pļaušana, krūmāju un meža tīrīšana) un konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka šo saimniecības zemes labiekārtošanas darbu rezultātā būtu saražotas preces un sniegti pakalpojumi. Tādējādi, tiesas ieskatā, nav konstatējama preču un pakalpojumu izmantošana ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Tiesai nav iesniegti arī pierādījumi par to, ka auditējamajam periodam sekojošos periodos uzņēmumā ir sasniegti konkrēti rezultāti, proti, gūti ienākumi.

Savukārt attiecībā uz automobiļu rezerves daļu realizāciju pieteicējas pārstāvis pārbaudes laikā VID un tiesas sēdē norādīja, ka automobiļu rezerves daļu pircēji tika sameklēti, izmantojot interneta pakalpojumus, realizētās detaļas tika piegādātas pircējam ar personīgo automašīnu, autotransports tika izmantots gan personīgām vajadzībām, gan veicot saimnieciskās darbības darījumus, bet nobraukto kilometru skaits atsevišķi netika uzskaitīts. Tiesas sēdē pieteicējas

pārstāvis norādīja, ka telefona sakari tika izmantoti, zvanot un autoservisiem un piedāvājot detaļas, savukārt no pārbaudes laikā sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka telefona sakari automašīnas rezerves daļu pārdošanas procesā netika izmantoti.

No likuma „Par grāmatvedību" 2.panta secināms, ka uzņēmuma grāmatvedība ir jākārto tādā veidā, lai būtu iespējams izsecināt, kāda daļa no iepirktās preces un saņemtajiem pakalpojumiem izmantota savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, jo personas tiesības izmantot priekšnodokļa atskaitīšanu rodas tad, ja saņemtās preces vai pakalpojumi tiek izmantoti savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Iztrūkstot šim priekšnoteikumam, nodokļu maksātājam nav tiesību atskaitīt priekšnodokli. Šajā gadījumā nav iespējams secināt, vai un kādā apjomā darījumi par degvielas iegādi un telefona sakaru pakalpojumiem izmantoti pieteicējas ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 17.novembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus (it īpaši pieteicējas iesniegto ieņēmumu un izdevumu žurnālu). No lietas materiāliem pievienotā ieņēmumu un izdevumu žurnāla var secināt, vai un kādā apmērā darījumi par degvielas iegādi ir izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai.

2013.gada 24.maija iesniegumā ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieks *V.F.* papildus ir norādījis, ka automašīnas izmantošana, degvielas iegāde un sakaru pakalpojumi ir attiecināmi uz pieteicējas saimniecisko darbību, proti, tādu darbību, kas vērsta uz ienākumu gūšanu. Arī saņemtās subsīdijas gada ienākumu deklarācijās ir atspoguļotas kā ienākumi.

[7] VID iesniegtajā paskaidrojumā norādīts, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, jo pieteicēja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka preces un pakalpojumi ir iegādāti pieteicējas ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.pantu administratīvā lieta ir izskatīta rakstveida procesā.

## Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas

sprieduma motivācijai *(skat. šī sprieduma 5.punktu)* un atkārtoti izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[10] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka pieteicējs kļūdaini uzskata, ka sava īpašuma uzturēšana jeb teritorijas sakopšana pati par sevi ir uzskatāma par apliekamu darbību un dod tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmo daļu apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem *savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai*. Savukārt atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta otrajai daļai ar PVN apliekami darījumi ir saimnieciskās darbības ietvaros veikta preču piegāde, pakalpojumu sniegšana, arī pašpatēriņš.

No minētajām tiesību normām ir secināms, ka viens no priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnosacījumiem ir, ka iegādātā prece vai pakalpojums tiek izmantots personas apliekamo darījumu nodrošināšanai, proti, pašas apliekamās personas tālāk sniegto preču piegādes vai sniegto pakalpojumu vajadzībām.

Arī Eiropas Savienības Tiesa savos spriedumos ir norādījusi, ka nodokļu maksātāji var atskaitīt tās nodokļa summas, kas tiem ir aprēķinātas kā PVN par viņiem sniegtiem pakalpojumiem, tiktāl, ciktāl šie pakalpojumi tiek izmantoti to ar nodokli apliekamo darījumu vajadzībām *(sk. Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 8.maija sprieduma lietā C-271/12 24.punktu; 2009.gada 23.aprīļa sprieduma lietā C-74/08 17.punktu un tajā minēto judikatūru)*.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apstiprinātu, ka tās iegādātā degviela un telefonijas pakalpojumi ir izmantoti teritorijas uzturēšanai un tā rezultātā ir radīta prece vai pakalpojumi, kurus pieteicēja ir piegādājusi vai sniegusi. Pieteicēja nav arī norādījusi, ka šādi apliekami darījumi ir notikušu pēc auditējamā perioda. Līdz ar to lietā nav konstatējama saikne starp pieteicējas iegādātajām precēm un pakalpojumiem un apliekamiem darījumiem.

[11] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja 2009.gada 3. un 4. ceturksnī ir veikusi apliekamus darījumus, atsavinot rezerves daļas Ls 147,61 vērtībā. Attiecībā uz šiem apliekamajiem darījumiem VID ir atzinis pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par saņemtajiem interneta pakalpojumiem, bet nav atzinis tiesības atskaitīt priekšnodokli par saņemtajiem telefonijas pakalpojumiem un iegādāto degvielu, jo telefonijas pakalpojumi nav tikuši izmantoti rezerves daļu pārdošanai, bet attiecībā uz degvielu nav gūti pierādījumi par to, ka degviela ir tikusi izmantota apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Ņemot vērā ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieka *V.F.* paskaidrojumu, ka telefona pakalpojumi nav tikuši izmantoti rezerves daļu pārdošanai *(lietas 1.sējuma*

*62.lapa)*, un apstākli, ka lietā nav citu pierādījumu par telefonijas pakalpojumu izmantošanu rezerves daļu piegādei vai citiem apliekamiem darījumiem, nav pamata apšaubīt VID secinājumu, ka par šo pakalpojumu pieteicējai nav tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu.

Attiecībā uz degvielas iegādi, apgabaltiesas ieskatā, būtu iespējams konstatēt saikni starp degvielas iegādi un rezerves daļu pārdošanu, ja varētu identificēt, ka rezerves daļu piegādē ir izmantots autotransports, un to, kādā apmērā iegādātā degviela ir izmantota šo apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Pieteicēja šādus pierādījumus par to, kādiem mērķiem un kādā apmērā faktiski ir izmantota iegādātā degviela, nav iesniegusi ne audita laikā, ne lietas izskatīšanas laikā tiesā. Savukārt ZS „*/Nosaukums/*" īpašnieka *V.F.* sniegtie paskaidrojumi, ka rezerves daļu piegādei ir izmantota a/m */numurs/ (lietas 1.sējuma 58.lapa)*, rezerves daļas piegādātas pircējiem ar personisko automašīnu AUDI A6, degviela tiek izmantota arī trimeru-krūmgriežu, traktora un a/m ŅIVA vajadzībām, degviela atsevišķi netiek uzskaitīta, tikai iegādes čeki *(lietas 1.sējuma 62.lapa)*, neļauj izdarīt viennozīmīgu secinājumu par autotransporta un degvielas izmantošanas apstākļiem rezerves daļu piegādē.

Ņemot vērā, ka atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas normai tiesības atskaitīt priekšnodokli ir tikai par tām precēm un pakalpojumiem, kas saņemtas savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, bet, pārbaudot lietā iesniegtos pierādījumus, nav iespējams ar pārliecību konstatēt, vai un kādā apmērā pieteicējas saņemtās strīdus preces un pakalpojumi ir izmantoti pieteicējas apliekamo darījumu nodrošināšanai, nav izpildījušies likumā noteiktie priekšnosacījumi, lai pieteicēja varētu pretendēt uz priekšnodokļa atskaitīšanu.

[12] Nav pamatots arī pieteicējas apelācijas sūdzības arguments, ka no lietas materiāliem pievienotā ieņēmumu un izdevumu žurnāla var secināt, vai un kādā apmērā darījumi par degvielas iegādi ir izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai. Izvērtējot pieteicējas lietā iesniegto ienākumu – izdevumu žurnālu *(lietas 1.sējuma 200. – 205.lapa; lietas 2.sējuma 28.-34.lapa)*, apgabaltiesa konstatē, ka minētajā žurnālā ir uzskaitīti pieteicējas izdevumi, taču minētais žurnāls nesatur ziņas par to, vai un kādā apmērā pieteicējas saņemtās preces un pakalpojumi ir izmantoti pieteicējas apliekamo darījumu nodrošināšanai.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

## nosprieda:

noraidīt zemnieku saimniecības „*/Nosaukums/*" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 30.jūlija lēmuma Nr.22.4/39263 atcelšanu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli 41,76

latiem, soda naudu 20,88 latiem un nokavējuma naudu 1,98 latiem, no budžeta atmaksājamā pievienotās vērtības nodokļa samazinājumu par 378,89 latiem un saistībā ar to aprēķināto soda naudu 189,45 latiem.

Spriedumu viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents (*paraksts*) K.Berķis

Tiesneši (*paraksts*) M.Birzgalis

(*paraksts*) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas

tiesnesis K.Berķis
Rīgā 2013.gada 19.jūnijā